

ATRIBUTIVA (AT)

I) Identifică atributele din exemplele de mai jos și fă expansiunea acestora.

1. Spectacolul văzut ieri a fost copleșitor.
2. O caracterizează bucuria de a-i ajuta pe oameni.
3. În sală era o căldură sufocantă.
4. Apartamentul de jos este mai spațios.
5. Grădina din fața dumneavoastră a fost amenajată de copiii din bloc.
6. Dorința de a o lua la sănătoasa era mare.
7. Luase hotărârea de a-i vorbi despre proiect.

Propozițiile subordonate obținute prin expansiunea atributelor sunt propoziții subordonate atributive.

Atributiva constituie, în frază, o realizare propozițională/sub formă de propoziție a atributului.

atribut
subst. genit.

Gândul **reușitei** l-a ajutat mult.

propoziție
subordonată atributivă

Gândul/ **că va reuși**/ l-a ajutat mult.

Atributiva (AT) răspunde la întrebările CARE?, CE FEL DE?

II) Identifică propozițiile subordonate atributive din frazele de mai jos:

1. Hotărârea ca el să o ajute fusese luată de mult.
2. Am convingerea că o să ne înțelegem.
3. Cu toții și-au exprimat dorința să o ajute pe colega lor.
4. Cel cu care te-ai întâlnit pe coridor este noul director.
5. Nu i-am spus tot ce știam despre incident.
6. Aceasta este o plantă ale cărei beneficii sunt bine cunoscute.
7. Întrebarea ce carte i-ar plăcea nu are încă răspuns.
8. În fața lor mergeau doi care știau drumul.
9. Ascultă părerea oricui se pricepe.
10. Satul unde o să petrecem Crăciunul este la munte.
11. Filmul de-l văzurăm nu a fost chiar o comedie.

III) Încercuiește cuvântul regent al fiecărei atributive din frazele de mai sus.

Regentul unei propoziții subordonate atributive poate fi:

- un substantiv (ex. ...);
- un pronume (ex. ...);
- un numeral cu valoare pronominală (ex. ...).

Elementele de relație prin care poate fi introdusă o atributivă sunt:

- conjuncții subordonatoare: *că, să, ca ... să, dacă*. Exemple:
- pronume și adjective pronominale relative în diferite cazuri: *care cine, ce, cât*. În limbajul popular, atributiva poate fi introdusă prin pronumele relativ invariabil *de* (ex. 11). Exemple:
- pronume și adjective pronominale nehotărâte în diferite cazuri: *oricine, orice*. Exemple:
- adverbe relative: *unde, când, cum, cât*. Exemple:

Topica și punctuația atributivei

Atributiva stă totdeauna după termenul determinat, de obicei, imediat după acesta. (exemplele de la 2, 3, 5, 6, 8 și 9)

Adesea, atributiva este intercalată în regenta ei. (exemplele de la 1, 4, 7, 10 și 11).

De cele mai multe ori, atributiva nu se desparte prin virgulă de regenta ei.

Când aduce o explicație suplimentară, atributiva se desparte prin virgulă de regenta ei:

Mara, **care a apărut în 1906**, nu este singurul roman scris de Ioan Slavici.